

АНТИМЕМОАР

ШК|АРТ

КЊИЖЕВНИ ЖИВОТ И СМРТ

(НАСТАВАК ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА)

ГРОТЕСКА

Тзв. писци и критичари стасали у Необичној лажи. - Овде се толико намножило тзв. писаца и критичара стасалих у Необичној лажи да то обичног човека може поплашити, али не и заточнике бездане књижевности.....

....Неки одлични српски писци су осуђени на ЛАС ВИЛАЈЕТ (у преводу са турског – анонимна хроника), како несналажењем државе у којој живе, помагањем институционалне игноранције, тако и несрећом српске емиграције, како оне после другог светског рата, тако и оне из шездесетих, или осамдесетих. За ову последњу групацију се не чудим, јер је она ипак тетовирана титоизмом, али не могу да се начудим оној емиграцији после другог светског рата, оној српској емиграцији коју је удба, према сведочењима толиких написа из штампе последњих година, физички истребљивала свуда, па и САД, да та иста емиграција додељује високе књижевне награде тзв. песницима мутантима, камелеонима... Нисмо имали среће са нашом несрећном српском емиграцијом, и она никада није била на нивоу руске или пољске емиграције...

понедељак, 10. јануар 2011.

(...)

13

Овим текстом је, коначно, објављен рат најзваничнијој, тј. бирократској књижевности, официјализму уопште у српској култури и књижевности у име једног стваралачког идеала који ће увек као симтоматични знак жигосати Скерлићеве симпатије за *Абрашевића и Проку Јовкића!*

Написао сам својевремено : *Европа појма нема шта је у ствари данашња Србија.*

Хоће ли сазнати данас, сутра или прекосутра, на основу преведених дела српских књижевника – оних наметнутих и понајближе партијама на власти?

За име Бога, кога све не преводе! И кога све никада и никако неће преводити, него ће настојати да држе у гету малих тиража – фаворизовани новопартијски писци, новодемократске бирократе?

(.....)

БЕЛАТУКАДРУЗ ОДАНДЕ ДОВДЕ
(Изводи из рукописа **БЕЛЕЖНИЦЕ. ДНЕВНИЦИ I 1969 – 2009**)

Тзв. процес „канонизовања канона”

Потребно је мноштво ефектних, добро осмишљених и дизајнираних, специјализованих мањих пројеката, уместо једног овако скупог и неутемељеног пројекта какав је антологијска едиција Матице Српске – истичу наши саговорници (*Марина Вулићевић* објављено: у *Политици*, 21/08/2010)

Татјана Росић сматра да је реч о пројекту који захтева да хитно отворимо све прозоре, да темељно „обришемо прашину” са свих

књига српске књижевности које су нам при руци и да викнемо савременој српској књижевности: „У овој едицији недостаје зрака и хитно јој је потребно темељно проветравање!”. А то проветравање види најпре кроз мноштво ефектних, добро осмишљених и дизајнираних, специјализованих мањих пројеката, уместо једног овако скупог и неутемељеног пројекта. – Антологија је, наиме, замишљена као процес „канонизовања канона” у којем се, уз поновно узвикивање звучних имена и ефекат „већ виђеног”, ревитализује анахрона представа о књижевној баштини као монументалном споменику...

ПОСЛЕДЊИ КОМЕНТАРИ

Мирко Грбић, Бањалука |
21.08.2010. 18:01

Ако је ово коначни списак аутора из 20. вијека а стекао сам утисак да јесте запањујуће је одсуство Меше Селимовића, Петра Кочића и Димитрија Митриновића. Овако, неко збија шалу са српском књижевношћу наочиглед свих нас!

Видети више: >>>>>>>>>>

* *

....Тихомир Брајовић, ...својеврсно „реновирање канона националне књижевности” такође сматра дискутабилним. При том као главни проблем оваквог опредељења види његову провизорност, будући да је као основ за поменуто „реновирање” било могуће узети тек едицију „Српска књижевност у сто књига”.

– Могуће је питати, а с обзиром на начелно позивање на „нова сазнања и мерила”, који су то параметри били одлучујући за, логичан и очекиван, избор из стваралаштва Јована Дучића, али не и других

УЛАК или застава „Заветина“

*Ове новине не финансира
министарство културе, већ
филантропи из Србије, Европе и
света, зато су оне можда једине
независне новине на Балкану!*

ZAVETINE+ ISSN 2406 – 0399

излази најмање 4 пута годишње * Штампа се само на папиру од броја 10-11/2019 * Цена штампаног броја 300 дин. Дигиталног примерка (ПДФ - путем електронске поште 150 дин) * Годишња претплата за Србију 2000 дин.* За Европу 40 евра * За Америку и Русију 50 долара Одговорни уредник **Бела Тукадруз** * Заменик уредника **Александар Лукић**. * Изд. Сазвежђе ЗАВЕТИНЕ (Мирослав Лукић), 180 309 Београд Улица Сердар Јанка Вукотића 1/13, тел. +381 63 7899949. * Припрема и штампа: **Бела мануфактура Grees**. - Рукописи се не враћају. Прилози се хоноришу према могућностима "Заветина" Секретар редакције др **Димитрије Лукић**. Од броја 5 штампају се новине на папиру.... Ликовно решење знака *препознавања* часописа: **Рајкомир Павић Звишкис**.

© Copyright обавезан, Мирослав Лукић

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ РУКОПИСА

Да бисмо објавили прилоге, или вести које нам шаљете, морају бити кратки, тачни, пописани и откупани ћириличним или латиничним писмом српске азбуке, иначе бацамо... Тачније: потрудите се да у предмету (subject) имејла прво напишете своје презиме. Електронску пошту шаљите на адресу miroslav7275@gmail.com. Текстове шаљите као Word документ (.doc) опцијом attach a file, у фонту Times New Roman или Arial, откупане ћириличном тастатуром. Нове књиге, часописе, обична писма или фотографије, шаљите на адресу "ЗАВЕТИНЕ+" - Мирослав Лукић, 180 309 Београд Улица Сердар Јанка Вукотића 1/13

првака српске модерне, Диса, Пандуровића, Ракића. Исто важи и за присуство авангардних писаца (увршћени Црњански и Р. Петровић, не и Драинац и Дединац), посебице надреалиста, од којих је на списку Оскар Давичо, али су, бар засад, изостављени Душан Матић и Александар Вучо. С књижевноисторијског и критичарског становишта нарочито је, такође, занимљива недоумица о принципима селекције донедавно идеолошки неподобних писаца, међу којима је у односу на Станислава Кракова, примерице, предност добио Милован Ђилас. Пажње вредна заступљеност савремених писаца показује пак потпуну превласт прозаиста (Јосиф Вишњић, Албахари, Басара, Г. Петровић), док је најмлађи увршћени песник Милосав Тешић, што значи да су изостали неки песници већ завршеног опуса (Б. Петровић, А. Ристовић), а целе песничке генерације остављене „на чекању” – став је Тихомира Брајовића. (...)

понедељак, 23. августа 2010.

Добро је што *Полиџика*, понекад, објављује и трезвене текстове, аргументоване, попут овог о наметачкој ујдурми *Г. Вуксановића и комџи*. Јер у исто време када је тај текст трукован у *Полиџици* многе телевизије објављују громке плаћене рекламе о тзв. националном капиталном издавачком подухвату. Дамјанову и другим професорима би било корисније, понављамо, да се позабаве неким хумористичнијим и примернијим активностима, попут пецања, уместо да намећу... Видели сте већ кога све... Као критичари, а посебно као антологичари, већина уредника и чланова тзв. Уређивачког одбора *није се љоказала у неком љосебном свејљу*, осим наметачком. Ниједан од њих није дорастао, колико знамо, деликатном, сложеном и не баш захвалном напору превредновања у српској књижевности. Бајата антологија, рецимо, цењеног

академика М. Павловића исправља једну неправду (према О. Давичу), а чини низ других. Ненину, на пример, није јасно да је Павловићева антологија платила данак своје времену и да се, уз Павловићеву антологију, морала штампати и једна друга, која би процењивала онај период који Павловићева није. Павловић, на име, допуњујући своју познату антологију унео је само неколико нових имена, иако се у међувремену појавио читав низ, изговарајући се да не познаје поезију тих нових... итд.....

2010 - 05.12.2018. 20.52.17

Цитати из лонца-Претис. - Мали критички додатак о уреднику тзв. културног (читај:новокомесарског) додатка

У истом броју Политике, тј. КД, стр. 2 публикован је текст Велимира Ђургуса Казимира под насловом Немогуће припада култури а не политици, а као увод у овај подужи текст публиковане су ове речи: *"На скупу посвећеном раду Фонда за отворено друштво у Србији, истакнута је потреба концентрисања институција, људи и идеја, одбране и отварања јавних простора за подстицање критичког мишљења"*, итд. Подстицајне речи, добро да је и то уопште објављено у *Политици*, не можемо се не сложити да у овој земљи, па и у листу Политика, тј. у КД, има врло мало простора за подстицање "критичког мишљења". Зашто је то у земљи Србији тако и докле ће то трајати? Одговор на ово питање није једноставан, на њега су покушали да одговоре пре низ година часопис Херетикус и ове јесени пожаревачки часопис "Браничево", бр. 5-6/ 2011 у целини посвећен парадоксу књижевне лустрације. *Међутим, часописи који критички проговарају о неким парадоксима наше културе, друштва, живота, историје и траума, нису омиљени ни у Политици, нити у другим дневним новинама, тј. културним додацима - прећуткују се. Као и аутори -*

Мирослав Лукић о Мркићевим Прилозима за биографију Ђавола

Заветине+ Број 16-17, Београд, новембар
2019. Година V

Дубока самоћа

„Знао сам још тада и записао: И сутра ћу, дакле, самовати, заборавити на своју самоћу читајући... Ја сам већ био продао душу ђаволу уметности, и тако сам из мешавине самољубља и незнања, довео свој живот у положај да буде вигитабилан“.

Лукић сликовито тумачи и моју самоћу. Даје неку општост психологије стварања и у њој самоћа, усамљеност, осама као нешто нужно и у физичком смислу, и у филозофском, и у психолошком, и у психијатријском, и у религиозном.. и у мистичном, социјалном, политичком... Тумачи боље и од Сиорана, Бога... Критиком осећања, маште, воље и разума. Да тим редом у креацији књижевника. Лукићеве слике села су слике језе самоће човека у „стварности свега“. Какви текстови за снимање филмова.

Нестајање села. Самоћа човека у језама пролазности. Заветине... Заветине пружају разним врстама историчара да употпуњују празнине и да им текстови буду сочнији, животнији. Романописци, хроничари ће обилато користити Заветине...

Кажем: Уз сво поштовање Лукићевих цитата (сведока) моји сведоци (Лукићеве цитати) су поузданији, животнији. Још уз то моји тешитељи Лукића у књизи о њему Шекспир, Милтон, Едгар По, Пушкин, Његош, Дис, Бодлер теше Лукића у његовој самоћи као неког равнот њима. Па и Бог као сведок... На суду оптужени каже: „Бог ми је сведок“. Лукић је за мене тај бољи сведок и у оцени његовог дела о мојој психологији стварања Прилог за биографију Ђавола. Дубока држава. Ми смо становници, житељи дубоке самоће, држављани дубоке самоће. Дубоке самоће ето производе проклете песнике, али мислим и очајнике терористе – експлозије очаја...

И ја и Лукић знамо да у тему самоће укључује се и самоћа у монаштву, у хришћанству и у више варијанти вера. Самоћа и у њој оперисти са: мишљу, маштом, осећањем и вољом тим основним духовним способностима... Тиховање... Обожење... Микрокосмос... Макрокосмос... Ето, Лукић накнадно тумачи психологију стварања Прилога за биографију Ђавола. Као есејиста имам право и на такве манипулације.

Лукић је мудар

Математички поетичари кажу да свако уметничко књижевно дело има икс (x) значења. Поетичари даље говоре о томе да једно дело за једног читаоца

има једно значење, али и за тог читаоца има различито значење у различитом добу тог читаоца. Мирослав Лукић је човек емоционалне интелигенције. Он пише и оно што осећа. Не пише оно што се слаже са режимском књижевношћу, бирократском, официјелном критиком „плаћених дисидената“ и критиком „небеског народа“... Он се прећутно не удвара писцу о коме пише. У овом случају он се не удвара мени.

Да, он је мудар, а не паметан. Мудар у значењу тог појма код старих Грка; „Мудар значи моралан“.

По логици пендрек-естетике, „соц. реализма“, капитал. реализма и његовог метафизичког агитпропа, лакировке... Национализма у „небеском народу“ требало би да ме хвали јер сам о њему као писцу објавио неколико књига и посебно књигу *Последња сфера мистике*, књига о Белатукадрузу (Заветине, Београд, 2013). *Последња сфера мистике* за мене је књига приручник из кога често могу да узем нешто. У последњој мојој књизи, делу *Поетско у чињеници и броју (Детаљи живота* Бранислава Јованчића) цитирам делове из *Последње сфере мистике*

. Рад је објављен и књизи *Базак и приче* Бранислава Јованчића, АНУ, Ниш, 2019. Немам обичај да га обавештавам када нешто цитирам његово или из моје књиге о њему.

Дакле, о мојој књизи *Прилози за биографију Ђавола* говори Лукић и то негативно. Рецимо старински: „оштро“, „искасапио“...

Још рецимо овде да у тексту *Есејиста Миодраг Мркић*, тексту који иде уз већину мојих књига постоји моја песма Есејиста... У песми „стихоклепачкој“ како би рекао Лукић, или како би рекао Андре Жид „књишкој“, цитирам сведоке: Шекспира, Милтона, Пушкина, Диса и Његоша – сведоке који покушавају да утеше Мирка песника. Мирко је извесни надимак Мирослава Лукића. Значи – да је Лукић њифтински, малограђански дух, он би ми се одужио конфекцијским похвалама у духу текућег живота књижевности.

Емоционалном интелигенцијом у *некој есејистичкој студиозности* уводи нас у главну тему *Прилога за биографију Ђавола*. Трагом АЛМАНАХА за живу традицију, књижевност и алхемију... Цитирамо: „Колико уопште књижевне листове и часописе данас читају неки други људи осим уредника и аутора који у њима објављују“. Лукић говори књучне ствари. Цитира Емерсона: „Суштина или Бог није само једна сразмера или део, него целина“. У вези са тим подсећамо да целину мојих есејистичких драма сачињавају *Прилози за биографију Ђавола*, *Прилози за биографију Бога* и *Голешка богиња (Наша велика мајка, Косовска девојка на Булавару револуције)*. То је та целина Бога јер је и Голешка богиња послата са нашег Олимпа – Голеша да помогне Србима..., Ту су Бог, Ђаво, Алхемија, Љубав. Неко приближавање књизи *Прилози за биографију Ђавола*...

Сасвим оправдавам Лукића што лексиконски информисао читаоца о Алхемији.

„Потребно је да се, прво, прихвати – факта, да се прихвати чињеница“. Ово цитирамо да би смо Лукића супротставили специјално-ратовској девизи, слогану, пословици: „Само будале говоре о чињеницама“. Лукић је неко од ретких који се

држи у свом ауторству чињеница и на свој их начин тумачи.

Можда овде да пребринемо. Лукић говори о томе да сам ја користио Сиорана... И Бела Хамваш се помиње. Нисам читао ни Сиорана, ни Хамваша. Наравно то није важно... Но, у неком смислу плагијат... Сећам се да сам о Сиорану говорио са покојним Луком Прошићем *У метафизичкој истости (Оглед о Никуда* Луке Прашића, Београд, 2002.) Прошић ми је причао о Сиорану.

Психологија стварања и усамљеност

Све то није важно за моју главну мисао: Лукић је мудар, а не паметан јер мудар подразумева и моралан. Дакле – он мисли да је Сиоран умешао прсте у писање моје књиге *Прилози за биографију Ђавола*. Дакле – високо је моралан: ОН мисли, верује и неморално је да то не каже мени (живом) и читаоцу. То о чему говоримо не умањује дубину и динамику његовог тумачења, тананог, емоционално интелектуалног.

(.....)

Да – психологија стварања, процеса настанка књиге *Прилози за биографију Ђавола*. Право да кажем нисам никада комплексније мислио о тој теми, Да – Лукић изненађује. Увек се нешто догађа у његовим радovima. Та тема о психологији стварања писца књиге *Прилози за биографију Ђавола* је углавном под насловом „Ђаволи, ипак, одлазе, мајмуни долазе“. Наравно да мени изазива асоцијацију на књигу Миодрага Булатовића *Ђаволи долазе*, писца о коме говорим у књизи *Превредновања* заједно са Ћосићем и Бећковићем.

Но вратимо се на текст Лукића који говори о писцу књиге *Прилози за биографију Ђавола*. „Тај писац је имао амбицију да пишући биографију ђавола, напише књигу о обрнутој повести цркве“. Лукић ми даје комплимент. Далеко је моје знање од такве теме. Ја сам есејиста неспособан за писање грандиозних студија. Чак све три моје есејистичке драме које старински искрено називам „купусарама“ не претендују на „повест цркве“. Лукић помиње „свечовека“. Да, крупна тема за мене, далека од мене.

За поштовање је религиозност Лукића и свих религиозних. Не верујем у Бога. Он верује у мене, али сам га разочарао. (Видети више, наставак, одломак из књ. [КРАЋИ ОГЛЕДИ 5 | Миодраг Мркић](#) ...)

СIP - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд

82 (497 . 11)

ЗАВЕТИНЕ+ : новине српске ренесансе : стооке васељенске новине будућности / одговорни уредник Бела Тукадруз . - 2014 , бр. 5 (сеп.)

- - -

Београд : Сазвежђе Заветине , 2014 - (Београд : Бела мануфактура Press) . - 43 cm

Тромесечно . - Штампано изда. почиње са бр. 5 . -

Друго издање на другом медијуму : Заветине + CD-

ROOM) = ISSN 2334 - 8704

ISSN 2406-0399 = Заветине + (Штампано изд.)

COBISS.SR – ID 209645324

Старинарница, антикварница, на ваздушним пругама
 отворена од зоре до трећих петлова
 Возови на овој трансземаљској књижевној радњи не касне. Да ли знате зашто?

ПЕТАО *Заветина*⁺

НОВИ РАПОРТ – Књижара ПИСАЦА познатија као ПЕТАО

Књига је боља од пилула: „Ако могу музика, мириси, кристали, зашто не би могла да лечи и реч? Или, барем, добра реч – она из књиге? Са том идејом група енглеских интелектуалаца отворила је у Лондону књижару специјализовану за „библиотерапију“. „Заветине“ не помаже држава, финансирамо се од продаје штампаних на папиру издања и часописа „Заветина“, директних куповина од „Заветина“, и донација солидарности. Донације солидарности се примају од појединаца, индивидуа, или организација, или фондација, које потпомажу непрофитно издаваштво, преводилаштво и повезивање писаца различитих националности, језика и култура.

ОБАВЕШТЕЊА

Поручите на време нови број књижевног листа „Заветине+“. Учините то најкасније до десетог у месецу изласка нових бројева. Јер може се догодити да тираж буде брзо растурен. После тога можете, наравно поручити, само ПДФ тога броја, у пола цена; који је у свему адекватан одштампаном.

За све што вам није јасно, погледајте на локацији [Заветине+](#).

* *

У следећем троброју, првом за 2023, завршавамо публикавање рукописа „АНТИМЕМОАР“ Бел. Тукадруза...

* *

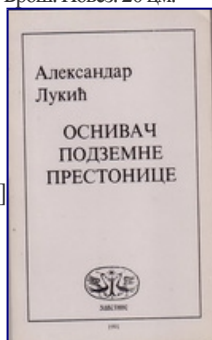
Захваљујемо се читаоцима који нам скрећу пажњу на евентуалне шт. грешке, које промакну, повремено... И извињавамо се због оних грубљих...

* *

Настављамо да вам препоручујемо наша издања.

1. Александар Лукић

ОСНИВАЧ ПОДЗЕМНЕ ПРЕСТОНИЦЕ, песме
 Издање Заветина, Београд, 1991, 48 страна плус додатак.
 Брош. Повез, 20 цм.

Цена: 350,00 дин. плус поштански трошкови

Пре свега, она до којих је немогуће доћи после низа година.

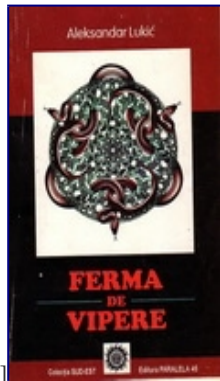
**Есмер Белатукадруз
 ДОКТОР СМРТ.**

Роман. – Едиција
 Браничево,
 Пожаревац, 2003.
 год. – 184 стр. 21 цм.
 Веома очувано. -
 820, 00 дин.

АНТИКВАРНА, РЕТКА ИЗДАЊА

2. Aleksandar Lukic

FERMA DE VIPERA (Farma zmi ja), pesme A. Lukicia na rumunskom u prevodu M. Vukadinovica. Editura PARALELA 45 – Colectia SUD-EST, 20 cm. – 80 str.

Цена: 380,00 дин. плус поштански трошкови. За кулце ван Србије 10 Е плус пошт. Трошкови.

ЗАВЕТИНЕ+ - Нулти број Спасовдан – Велика Госпођа 2013. (почетак пре почетка, - избор актуелних фрагмената из темата о Сазвежђу 3) ПДФ шаљемо пријатељима – на електронску адресу бесплатно

НЕЗАВИСНА ИЗДАЊА ИЗ МИНУЛИХ ГОДИНА

Још увек имамо ових бројева!! Књижевни лист ЗАВЕТИНЕ +

Бр. 8-9, јануар – мај 2015, папирно издање 299,00 дин

Бр. 8-9, јануар – мај 2015, ЦД 210,00 дин

Бр. 6-7, октобар – децембар 2014, папирно издање 299,00 Дин.

Мирослав Лукић ЗАТИМ, ПРЕМА СВЕТЛОСТИ

Карневал крај шумске реке или Песме Б. Мишљеновића

Едиција ЗАВЕТИНЕ, ЦД, Београд, 2008. 130, 00 дин

Мирослав Лукић РАЈСКА СВЕЋА: *Опус Мирослава Лукића 1968 – 1998*, поезија. –

Београд, Заветине, 1998. – 339 стр.; 24 цм. ЦД. 1000,00 дин

Александар Лукић, Саватије Иг. Митровић, Батрић Церовић: **НА ВЕТРУ НА ЧИСТИНИ НА ВИСИНИ: Мит и метафора: Опус „Уметност махагонија“ Мирослава Лукића.** – Београд, Заветине, 2003. – 237 стр. уобичајеног формата. Публиковано према првом шт. издању из 2000. године). ЦД. 300,00 дин.

Наставићемо понуду избора **Издања минулих година** у следећим бројевима нашег листа....

Едиција ЗАВЕТИНЕ